

Verejná pochvala

Súmrak nad milovaným mestom zavial k nám okrem bielej perinky aj pozitívne zmeny.

Možno mám až príliš citlivý sluch, alebo mi jednoducho duša baží za dobrom, ale dnes mi milá pani z rozhlasu platby za odvoz komunálneho odpadu nehlásila panovačne...ba ani mrzuto. Som si istá, že číta dopredu starostlivo pripravený text a mesto sa tentoraz rozhodlo, že vynechá to mrzké: „vo vlastnom záujme“. Myslím si, že je to tak správne, mnohí z nás si plnia svoje povinnosti s vedomím, že nám sa dlhy neodpustia aj bez tejto obscénnej vyhrážky, nuž a kto si povinnosti neplní, tomu milá pani z rozhlasu „vo vlastnom záujme“ celkom ľahko preklzne povedľa sluchu. Pravda je taká, že veľmi zle sa to počúvalo a môžeme si s čistým svedomím priznať, že na revanš sme vymýšľali, čo by mesto malo plniť „vo vlastnom záujme“ v prospech nás – prostých občanov. Oko za oko, zub za zub! Uznajme si, nie je to správne, ale aspoň sme mali možnosť zistiť ako jednoducho a parádne nás dokáže drzo štruktúrovaná veta vytočiť’.

Čiže, aby som to zbytočne nenat’ahovala, chcela by som naše mesto pochváliť za ľudskejší prístup k tomu, čo sa nám prikladá za povinnosť bez toho, aby sme sa jej vyhli (najmä my, poctiví). Aby som tomu dala taký ten šmrnc, musím podotknúť, že mám druhý týždeň odsledovaný kontajner pred sídliska, ktorý obývam. Milí moji, stal sa zázrak, nehromadia sa nám smeti. Kontajner a jeho okolie zodpovedá „povinnosti“, ktorú si štvrťročne plním. To, či smeti odvážajú častejšie, alebo sa ich nám ľudom hromadí cez zimu pomenej, Vám nepotvrším, vidím len to, že okolie modrého mini kontajnera je udržiavané. (Zaklopala som na železe, lebo drevo zhorí...uf, tá moja poverčivosť’)

Ja dám nášmu mestu šancu a pripíšem to k snahe čosi napraviť. Možno nejde oveľa a moja radosť je zbytočne prirodzená, ved' v podstate to malo aj pôvodne takto fungovať – ja si zaplatím poctivo za odvoz komunálneho odpadu a mesto mi so svojimi službami vyjde maximálne v ústrety. Ja som tu pre mesto a mesto je tu pre mňa. No...vyznieva to logicky! Prečo to nevnímať v pozitívnom svetle?! Dnes ma naše mesto milo prekvapilo a ja som si dnes s úsmevom splnila povinnosť voči mestu a to všetko podľa Ustanovenia zák. č. 582/2004 Z.z o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady atď. ...podľa ustanovenia Všeobecne záväzného nariadenia mesta Tornal'a č. 1/2007.

Možno je to len malý krôčik k sebavedomej, priamej chôdzi, ale niečo sa začalo a naberá to správny smer. Keď to znova upadne, ja nadelím pokarhanie. Je to jedna z pozitív nestrannosti a objektívneho zmýšľania. Držím stranu nášmu mestu a to tak, že ho nevnímam skreslene. Kurt Kobain to vyjadril vetou: „Radšej nech ma nenávidia za to aký som, akoby ma mali milovať za to aký nie som!“ Celý život za niečo bojujem nestrácajúc svoju identitu a verím, že sa pridáte.

Ďakujem mestu, ďakujem svojmu okoliu, ďakujem milej pani z rozhlasu a ďakujem Vám, čo ste na mňa dnes šibalsky žmurkli za to, že ste mi spríjemnili deň. Mám rada milé prekvapenia. Zamyslime sa nad tým, čo by sme mohli ďalej riešiť a snažme sa byť k sebe maximálne ľudský, ved' predsa záleží vždy len od nás, kam to chceme vlastne dotiahnuť.

Dadka